

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU PROTOKOLA O NADZORU EMISIJA HLAPIVIH ORGANSKIH SPOJEVA ILI NJIHOVIH PREKOGRANIČNIH STRUJANJA UZ KONVENCIJU O DALEKOSEŽNOM PREKOGRANIČNOM ONEČIŠĆENJU ZRAKA IZ 1979. GODINE

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Protokola o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja uz Konvenciju o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine (u daljnjem tekstu Protokol) sadržana je u članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Početak sedamdesetih godina prošlog stoljeća europski znanstvenici i političari došli su do zaključka kako povećane koncentracije određenih onečišćujućih tvari u zraku uzrokuju ozbiljne štete u okolišu čak i vrlo daleko od njihovih mjesta nastanka te su spoznale kako se problemi prekograničnog onečišćenja zraka mogu uspješno rješavati jedino zajedničkim djelovanjem i međusobnom suradnjom svih država. Stoga je, pod pokroviteljstvom Gospodarskog povjerenstva Ujedinjenih naroda za Europu (UN/ECE), u Ženevi 1979. godine usvojen prvi međunarodni ugovor u području zaštite atmosfere, Konvencija o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka (u daljnjem tekstu „Konvencija“). Konvencija, koja je stupila na snagu 16. ožujka 1983. godine, upozorava na probleme u okolišu i na zdravstvene probleme uzrokovane strujanjem onečišćenosti zraka preko državnih granica te poziva države na poduzimanje konkretnih mjera u cilju smanjivanja onečišćenosti zraka uzrokovanih antropogenim aktivnostima. Donošenjem ove Konvencije stvoren je prijeko potreban okvir za nadzor i smanjenje šteta u okolišu i za ljudsko zdravlje izazvanih prekograničnim onečišćenjem zraka.

Daljnjim istraživanjima utjecaja emisija glavnih onečišćujućih tvari na sve sastavnice okoliša, koje se prenose atmosferom na velike udaljenosti, znanstvenici su došli do spoznaje kako povećane emisije sumporovog dioksida, dušikovih oksida, hlapivih organskih spojeva, teških metala i postojanih organskih onečišćujućih tvari u atmosferi štetno utječu na zdravlje ljude, biljni i životinjski svijet (razgradnja imunološkog i nervnog sustava te metabolizma), a za neke tvari dokazano je ili se sumnja da mogu biti i karcinogeni te su predložili da se pitanja povećanih koncentracija ovih tvari u atmosferi riješe međunarodnim ugovorima te predložili usvajanje novih međunarodnih ugovora uz Konvenciju koji će omogućiti da Konvencija postane korisno i ključno sredstvo smanjivanja onečišćenosti zraka.

U prvoj fazi, u razdoblju do 1991. godine, prioritet je dat rješavanju pojave kiselih kiša i ljetnog smoga uzrokovanih sumpornim i dušikovim spojevima i pojave povećanih koncentracija prizemnog ozona uzrokovanih djelovanjem hlapivih organskih tvari u zraku. U tom razdoblju Izvršno tijelo Konvencije usvojilo je sljedeće protokole:

- Program suradnje za praćenje i procjeni dalekosežnog prijenosa onečišćujućih tvari u zraku u Europi (EMEP protokol) (stupio na snagu 28. siječnja 1988. godine),

- Protokol o smanjenju emisija sumpora ili njihovih prekograničnih strujanja za najmanje 30 posto (stupio na snagu 2. travnja 1987. godine),
- Protokol o nadzoru emisija dušikovih oksida ili njihovih prekograničnih strujanja (stupio na snagu 14. veljače 1991. godine) te
- Protokol o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva (HOS-eva) ili njihovih prekograničnih strujanja (stupio na snagu 29. rujna 1997. godine).

Kako su se ovim protokolima obvezale države na poduzimanje mjera za smanjivanje emisija SO₂, NO_x i VOC-ova do rokova utvrđenih protokolima odnosno do najkasnije 1999. godine, države članice Konvencije, a na temelju novih spoznaja o djelovanju štetnih tvari u atmosferi, odlučile su poduzeti mjere za daljnje smanjenje emisija SO₂, NO_x i VOC-ova i nakon 1999. godine te su predložile i donošenje protokola kojima će se države obvezati na nadzor i smanjenje emisija teških metala, amonijaka i postojanih organskih onečišćujućih tvari. Tako je, u drugoj fazi do 2000. godine, Izvršno tijelo Konvencije usvojilo niz novih protokola:

- Protokol o daljnjem smanjenju emisija sumpora (stupio na snagu 5. kolovoza 1998. godine),
- Protokol o teškim metalima (stupio na snagu 29. prosinca 2003. godine),
- Protokol o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (stupio na snagu 23. listopada 2003. godine) i
- Protokol o suzbijanju acidifikacije, eutrofikacije i prizemnog ozona (stupio na snagu 17. svibnja 2005. godine).

Republika Hrvatska je na temelju notifikacije o sukcesiji, od 8. listopada 1991. godine, članica Konvencije o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine (u daljnjem tekstu: Konvencija) i Protokola uz Konvenciju u vezi sa zajedničkim praćenjem i procjenom dalekosežnog prekograničnog prijenosa onečišćujućih tvari u Europi (EMEP protokol). Pored ovih ugovora, Republika Hrvatska ratificirala je Protokol uz Konvenciju u vezi s daljnjim smanjenjem emisija sumpora 1998. godine (Narodne novine – međunarodni ugovori, broj 17/98 i 3/99), Protokol o teškim metalima (NN-MU 05/07) i Protokol o postojanim organskim onečišćujućim tvarima (NN-MU 05/07).

Sukladno Nacionalnom programu pridruživanja Republike Hrvatske Europskoj uniji za 2007. godinu (NPPEU 2007), Republika Hrvatska je u obvezi ratificirati Protokol uz Konvenciju o nadzoru emisija dušikovih oksida ili njihovih prekograničnih strujanja i Protokol uz Konvenciju o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja. Postupak ratifikacije Protokola uz Konvenciju o suzbijanju acidifikacije, eutrofikacije i prizemnog ozona planira se pokrenuti u 2008. godini.

Cilj Protokola o nadzoru emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja uz Konvenciju o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine je smanjiti emisije hlapivih organskih spojeva kako bi se smanjilo njihovo prekogranično strujanje i strujanje nastalih produkata, sekundarnih fotokemijskih oksidanata radi zaštite ljudskog zdravlja i okoliša od štetnih utjecaja. Protokolom se obvezuju države na učinkovito djelovanje radi nadzora i smanjivanja nacionalnih godišnjih emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja i nastalih produkata, osobito primjenom odgovarajućih nacionalnih i međunarodnih emisijskih standarda za nove pokretne i nove stacionarne izvore, i rekonstrukcijom postojećih glavnih stacionarnih izvora, a također i ograničavanjem sadržaja sastojaka u proizvodima za industrijsku i kućnu uporabu koji

posjeduju potencijal emitiranja hlapivih organskih spojeva. Države se obvezuju da će, kao prvi korak, poduzeti učinkovite mjere za smanjenje svoje godišnje nacionalne emisije hlapivih organskih spojeva za najmanje 30 % do 1999. godine, uzimajući kao baznu razinu iz 1988. godine ili bilo koju drugu godišnju razinu u razdoblju od 1984. do 1990. godine.

Hlapivi organski spojevi (VOC-ovi) su mali, često jednostavni organski spojevi koji zbog svoje male molekularne mase lako hlape na sobnoj temperaturi zbog čega ih i zovu „hlapivi“. Ugljikovodici (npr. benzen i toluen) su jedna vrsta hlapivih organskih spojeva i obično se dijele na metanske i druge ne-metanske hlapive organske spojeve. Ne-metanski hlapivi organski spojevi reagiraju s dušikovim oksidima uz djelovanje sunčeve svjetlosti te stvaraju prizemni ozon. Postoji veliki broj hlapivih organskih spojeva u prirodi koji su biogenog ili antropogenog podrijetla.

Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva od 1996. godine izrađuje godišnji proračun emisija koji obuhvaća sljedeće onečišćujuće tvari određene LRTAP Konvencijom i njenih osam protokola: onečišćujuće tvari koje uzrokuju acidifikaciju, eutrofikaciju i fotokemijsko onečišćenje (SO₂, NO_x, NH₃, CO i NMVOC), teški metali (Cd, Pb, Hg, As, Cr, Cu, Ni, Se i Zn) i postojeće organske onečišćujuće tvari (policiklički aromatski ugljikovodici, HCH i dioksini/furani), a od 2004. godine izrađuje se i proračun za krute čestice: ukupne lebdeće čestice - TSP, te za čestice promjera 10 um - PM₁₀ i 2,5 um - PM_{2.5}). Proračun emisija izrađuje se u skladu s međunarodnom metodologijom EMEP/CORINAIR, službeno prihvaćenom metodologijom od strane Izvršnog tijela Konvencije i dostavlja se Izvršnom tijelu Konvencije. Temeljna godina prema kojoj se određuje trend godišnjih emisija je 1990. godina.

Glavni sektori u kojima nastaju hlapivi organski spojevi

Proizvodni procesi - U ovaj sektor su uključene emisije koje su posljedica različitih proizvodnih procesa, a bez izgaranja goriva. To su procesi u industriji nafte, željeza i čelika, obojenih metala, procesi u anorganskoj i organskoj kemijskoj industriji, proizvodnja i prerada drva, celuloze, hrane i pića, cementa, stakla itd. Dominantne emisije ovog sektora su: SO₂, NMVOC, NH₃, čestice i teški metali (krom, olovo, selen i cink).

Pridobivanje i distribucija fosilnih goriva i geotermalne energije - Prilikom eksploatacije ugljenokopa i skladištenja izvađenog ugljena te prilikom pridobivanja, proizvodnje, transporta i distribucije tekućeg i plinskog goriva dolazi do emisije ne-metanskih hlapivih organskih spojeva (NMVOC) pa je to ujedno i najznačajnija emisija ovog sektora do koje ponajviše dolazi na benzinskim crpkama i punilištima prilikom pretakanja goriva njegovim hlapljenjem. Pri postupku pridobivanja sirovog prirodnog plina i njegove obrade dolazi i do emisija žive (Hg), koje mogu biti vrlo velike, ukoliko je koncentracije žive u prirodnom plinu visoka i ako nisu uvedene mjere kojima bi se ta emisija smanjila (npr. tehnološke jedinice za uklanjanje žive iz prirodnog plina). Ovaj sektor uključuje i emisije pri pridobivanju geotermalne energije.

Korištenje otapala i ostalih proizvoda - Sve aktivnosti koje uključuju korištenje organskih otapala i njihovu emisiju su uključene u ovaj sektor. Pri korištenju otapala i ostalih proizvoda dolazi jedino do emisije NMVOC, koja je samim time najznačajnija emisija ovoga sektora. Do emisije dolazi uslijed uporabe boja i lakova, pri procesu odmašćivanja i suhog čišćenja, pri proizvodnji ili procesiranju kemijskih proizvoda te druge uporabe otapala i ostalih proizvoda.

Cestovni promet - U ovom sektoru proračunava se emisija svih cestovnih vozila (osobna vozila, laka i teška teretna vozila, autobusi i motocikli) uzrokovana izgaranjem goriva, hlapljenjem goriva iz vozila (osim emisije prilikom pretakanja goriva na benzinskim crpkama) i emisija uslijed trošenja cesta, guma i kočnica. Dominantne emisije iz cestovnog prometa su emisije teških metala i to olova, cinka i bakra, NO_x, NMVOC, CO, te čestice (TSP i PM10).

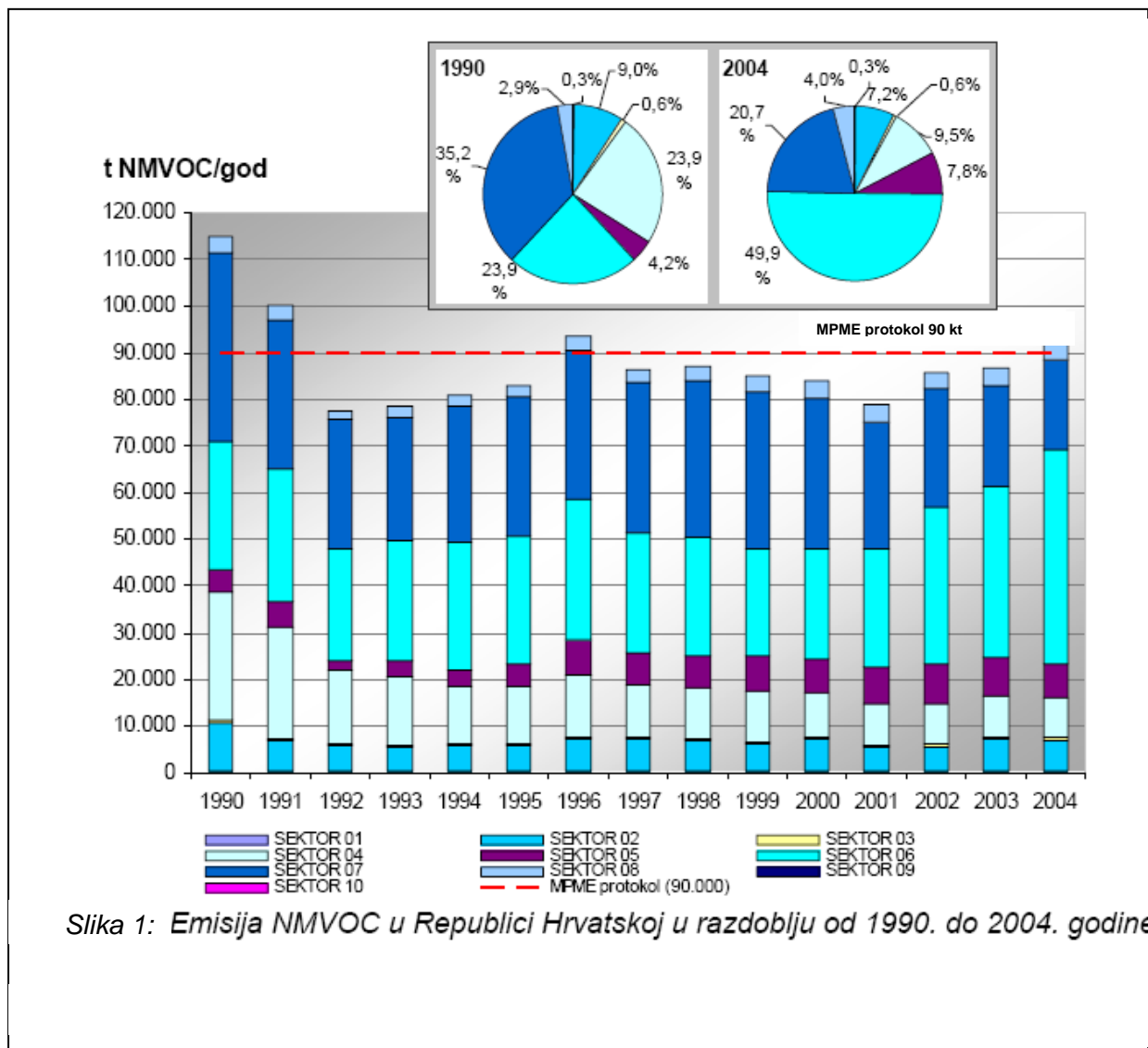
Ostali pokretni izvori i strojevi - U ovom sektoru određuje se emisija van-cestovnih pokretnih izvora i strojeva. Drugim riječima, određena je emisija iz željezničkog, pomorskog i riječnog i zračnog prometa, ali i emisija poljoprivrednih, šumarskih i industrijskih mobilnih strojeva i mobilnih uređaja koji se koriste u kućanstvima. Emisija, koja je posljedica izgaranja goriva za međunarodni zračni i pomorski promet, se ne uključuje u ukupnu nacionalnu emisiju. Dominantne emisije sektora 08 jesu emisije NO_x, CO, NMVOC, SO₂, čestice (samo TSP), a od teških metala najviše se emitira bakar (Cu).

U Hrvatskoj je antropogena emisija NMVOC u 2004. godini iznosila 92 kt, što je za 6 posto više nego u 2003. i oko 20 posto niže nego 1990. godine (114,8 kt). Emisije NMVOC variraju od godine do godine, ovisno o gospodarskim aktivnostima, te je tako emisija u 1999. godini bila za 26 posto niža od emisije u baznoj 1990. godini, a u 2001. godini bila je niža za 32 posto od emisije u 1990. godini.

U 1990. godini dominantan izvor u emisiji NMVOC bio je sektor 07 - cestovni promet (35,2 posto), dok su sektori: 06 – korištenje otapala i ostalih proizvoda i 04 – proizvodni procesi jednako doprinosili emisiji s po 24 posto.

U 2004. godini došlo je do znatnog povećanja emisije iz sektora 06 (za oko 67 posto) dok su emisije iz druga dva spomenuta sektora smanjene, iz cestovnog prometa za oko 53 posto, te iz proizvodnih procesa za oko 68 posto. Spomenuto povećanje u sektoru 06 rezultat je ponajviše povećanja primjene ljepila i adheziva za čak 9 puta. Redukcija u sektoru 04 je rezultat smanjene proizvodnje (posebice alkoholnih pića, ali i organski kemijskih tvari kao što su etilen, PE, PVC i dr.), a smanjenje u sektoru 07 može se pripisati uvođenju katalitičkih konvertera u vozila. U prikazanom razdoblju također su svoj udio u ukupnoj emisiji NMVOC povećali sektor 05 – pridobivanje i distribucija fosilnih goriva (+49 posto) i sektor 08 - ostali pokretni izvori i strojevi (+11 posto). Sektori stacionarne energetike u 2004. godini su zajedno doprinijeli s 8,4 posto ukupnoj emisiji NMVOC i njihov udio je u odnosu na 1990., smanjen.

Obveza Republike Hrvatske spram Protokola o suzbijanju acidifikacije, eutrofikacije i prizemnog ozona je smanjiti emisije NMVOC za 21 posto do 2010. godine u odnosu na baznu 1990. godinu (odnosno zadržati razinu emisije NMVOC u 2010. godini na 90 kt).

Učinkovite mjere za nadzor i smanjivanje nacionalnih godišnjih emisija hlapivih organskih spojeva ili prekogranično strujanje hlapivih organskih spojeva i sekundarnih fotokemijskih oksidanata koji iz njih proizlaze, su primjena odgovarajućih domaćih i međunarodnih emisijskih standarda za nove mobilne i nove stacionarne izvore, rekonstrukcija glavnih stacionarnih izvora, a također i ograničavanje sadržaja spojeva u proizvodima za industrijsku i kućnu uporabu koja mogu ispuštati hlapive organske spojeve.

Podaci o kakvoći zraka, emisijama onečišćujućih tvari u zrak i stanju gospodarstva osnova su za sustavni pristup zaštiti i poboljšanju kakvoće zraka u Republici Hrvatskoj. Upravljanje kakvoćom zraka ostvaruje se donošenjem provedbenih propisa i njihovom djelotvornom primjenom, a u 2007. godini planira se donijeti Plan zaštite i poboljšanja kakvoće zraka kao provedbeni dokument Nacionalne strategije zaštite okoliša (NN 46/2002). Kako je Republika Hrvatska stranka gotovo svih međunarodnih ugovora iz područja zaštite atmosfere, te kako bi se poštivale odredbe tih ugovora kao i ostvarenje cilja za postizanjem kakvoće zraka u Hrvatskoj prve kategorije odnosno čistog ili neznatno onečišćenog zraka, na temelju Zakona o zaštiti zraka (Narodne novine, broj 178/04), a u procesu usklađivanja hrvatskog

zakonodavstva s pravnom stečevinom EU, doneseni su provedbeni propisi kojima se propisuju kakvoća zraka, emisije u zrak iz stacionarnih izvora i kakvoća proizvoda, koji su također relevantni i za ostvarenje obveza propisanih ovim Protokolom, među kojima su:

- Uredba o graničnim vrijednostima onečišćujućih tvari u zraku (NN 133/05),
- Uredba o ozonu u zraku (NN 133/05),
- Uredba o kritičnim razinama onečišćujućih tvari u zraku (NN 133705),
- Pravilnik o praćenju kakvoće zraka (NN 155/05),
- Pravilnik o praćenju emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora (NN 01/06),
- Uredba o kakvoći biogoriva (NN 141/05),
- Uredba o kakvoći tekućih naftnih goriva (NN 53/06),
- Uredba o tehničkim standardima zaštite okoliša od emisija hlapivih organskih spojeva koje nastaju skladištenjem i distribucijom benzina (NN 135/06),
- Uredba o graničnim vrijednostima emisija onečišćujućih tvari u zrak iz stacionarnih izvora (NN 21/07) u kojoj se po prvi puta propisuju dopuštene granične vrijednosti emisija hlapivih organskih spojeva iz određenih aktivnosti.

U Republici Hrvatskoj od 1. siječnja 2006. godine zabranjeno je stavljanje u promet na domaće tržište motornog benzin sa olovom.

Od listopada 2004. primjenjuje se i Pravilnik o tehničkim pregledima vozila (NN 136/04), prema kojemu vozila na *eko testu* moraju zadovoljiti propisane uvjete. Naredba o homologaciji vozila s obzirom na emisiju štetnih spojeva u skladu s gorivom koje upotrebljava motor (NN 95/98 i NN 94/02) određuje granične vrijednosti koncentracija onečišćujućih tvari u ispušnim plinovima u skladu s europskim vrijednostima.

Djelotvornom provedbom propisa i strateških dokumenata smanjit će se emisije hlapivih organskih spojeva u zrak u svim gospodarskim sektorima te time poboljšati i kakvoća zraka.

U sklopu projekta „Potpora za provedbu zahtjeva iz EU direktive 2001/81/EZ o nacionalnim gornjim granicama emisije za pojedine onečišćujuće tvari u zraku“ u tijeku je izrada dokumenta «Projekcija godišnjih emisija za razdoblje 2010.-2020. po sektorima za onečišćujuće tvari iz ove Direktive (NMVOC, SO₂, NO_x i NH₃) te nacionalni program smanjivanja emisija glavnih onečišćujućih tvari». Ovaj dokument bit će i temelj za izradu *Plana zaštite i poboljšanja kakvoće zraka* (provedbeni dokument Nacionalne strategije zaštite okoliša (NN 46/2002) koji se planira donijeti u 2007. godini.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Protokol kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske (NN 41/01 – pročišćeni tekst i 55/01 – ispravak) postale dio unutarnjeg poretka Republike Hrvatske.

Protokol se sastoji od sljedećih glava: Definicije; Temeljne obveze; Daljnje mjere; Razmjena tehnologije; Istraživanje i praćenje koje treba poduzeti; Postupak revizije; Nacionalni programi, politike i strategije; Razmjena informacija i godišnje izvješćivanje; Proračuni; Dodaci; Izmjene i dopune Protokola; Rješavanje sporova; Potpisivanje; Ratifikacija, prihvata, odobrenje i pristup; Depozitar; Stupanje na snagu; Povlačenje; Vjerodostojni tekstovi.

Sastavni dio Protokola su četiri dodatka. Dodatak I je s obvezujućom snagom, Dodaci II, III i IV sadrže preporuke:

Dodatak I: Utvrđena područja gospodarenja troposferskim ozonom (TOMA)

Dodatak II: Mjere za nadzor emisija hlapivih organskih spojeva iz stacionarnih izvora

Dodatak III: Mjere za nadzor emisija hlapivih organskih spojeva iz cestovnih motornih vozila

Dodatak IV: Klasifikacija hlapivih organskih spojeva prema njihovoj sposobnosti fotokemijskog stvaranja ozona (POCP)

U **članku 2.** Protokola propisane su temeljne obveze i mjere koje stranke trebaju poduzeti s ciljem smanjenja emisije hlapivih organskih spojeva ili njihovog prekograničnog strujanja kako je navedeno u dodacima II i III. Države se obvezuju da će, kao prvi korak, poduzeti učinkovite mjere za smanjenje svoje godišnje nacionalne emisije hlapivih organskih spojeva za najmanje 30 % do 1999. godine, uzimajući kao baznu razinu iz 1988. godine ili bilo koju drugu godišnju razinu u razdoblju od 1984. do 1990. godine.

U Dodatku II. propisane su mjere za nadzor emisija hlapivih organskih spojeva iz stacionarnih izvora u kojem su date smjernice za utvrđivanje najboljih raspoloživih tehnologija koje će im omogućiti da ispune obveze iz Protokola s troškovima i djelotvornosti mjera.

Uz popis glavnih izvora emisija hlapivih organskih spojeva iz stacionarnih izvora dane su općenite mogućnosti smanjenja emisije hlapivih organskih spojeva, tehnika nadzora emisije hlapivih organskih spojeva, te popis glavnih sektora u kojem se emitiraju hlapivi organski spojevi i za svaki sektor navedeni glavni izvori emisija, mjere za nadzor uključujući najbolje raspoložive tehnologije, njihovu specifičnu učinkovitost smanjenja emisije i pripadajuće troškove. U zadnjem dijelu ovog dodatka dan je popis proizvoda kod kojih je moguće izmjenom sastava proizvoda koji se koriste smanjiti emisije hlapivih organskih spojeva.

U Dodatku III. uz popis glavnih izvora emisije hlapivih organskih spojeva iz motornih vozila dane su općenite mogućnosti smanjenja emisije hlapivih organskih spojeva, tehnika nadzora emisije hlapivih organskih spojeva iz ispušnih cijevi kod isparavanja i uzimanja goriva.

Hlapivi organski spojevi razlikuju se po sposobnosti fotokemijskog stvaranja ozona što je prikazano u Dodatku IV.

U **članku 4.** Protokola propisana je obveza stranaka da rade na smanjenju emisija hlapivih organskih spojeva kroz promicanje razmjene raspoložive tehnologije, izravnih doticaja i suradnje među odgovarajućim organizacijama i pojedincima u privatnom i javnom resoru, uključujući zajednička ulaganja, razmjene informacija i iskustava i pružanje tehničke pomoći.

U **člancima 5. i 6.** Protokola propisano je da članice trebaju u sklopu nacionalnih i međunarodnih standarda raditi između ostalog na unapređenju znanja o djelovanju hlapivih organskih spojeva i fotokemijskih oksidanata na zdravlje ljudi i okoliš, raditi na razvijanju metoda za praćenje kakvoće zraka i emisija u zrak, izraditi bazu podataka (inventar) emisija hlapivih organskih spojeva i uskladiti metode za njihov proračun ili procjenu, te da će stranke redovno obavljati reviziju ovoga Protokola, vodeći računa o najboljim raspoloživim znanstvenim spoznajama i tehnološkom razvoju.

Članak 7. Protokola propisuje obvezu izrade nacionalne programe, politike i strategije za izvršenja obveza ovoga Protokola, koje će služiti kao sredstvo za nadzor i smanjenje emisija hlapivih organskih spojeva ili njihovih prekograničnih strujanja.

U **članku 9.** Protokola propisana je obveza EMEP-a da Izvršnom tijelu dostavlja periodički podatke o prekograničnom prijenosu ozona u Europi.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovog Protokola neće zahtijevati dodatna financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske. U Državnom proračunu za 2007. godinu planirana su sredstva za pripremu planskih i pravnih dokumenata (planova i provedbenih propisa) te sudjelovanje stručnjaka na radionicama i sastancima radnih tijela Izvršnog odbora Konvencije i Protokola.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine», br. 6/02 – pročišćeni tekst, br. 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima.

Potvrđivanjem Protokola uz Konvenciju o dalekosežnom prekograničnom onečišćenju zraka iz 1979. godine, Republika Hrvatska se pridružuje državama koje su istu već ratificirale i potvrdile te ispunjava svoju obvezu prema Nacionalnom programu Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2007. godinu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se, u ovoj fazi postupka, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora te prethodno navedenu obvezu Republike Hrvatske, predlaže se Prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.